

αγάλια

αγάλια κ. **αγάλι**, επίρρ. [<μσν. επίρρ. γάλιν <γαληνά <αρχ. επίθ. γαληνός], σιγά και συνήθως επαναλαμβανόμενο αγάλια αγάλια ή αγάλι αγάλι, σιγά σιγά, ήρεμα ήρεμα, αργά αργά (και με το μαλακό), σιγά σιγά (και με το μαλακό): «αγάλια αγάλια και χωρίς να το καταλάβουμε πέρασε η ζωή μας». (Νανούρισμα: *έλα ύπνε **αγάλι αγάλι** στον παιδιού μου το κεφάλι*).

- αγάλια αγάλια γίνεται η αγουρίδα μέλι, βλ. λ. [αγουρίδα](#).

- αγάλια αγάλια το φιλί, για να 'χει νοστιμάδα, βλ. λ. [φιλί](#).

- αγάλια αγάλια φύτευε ο φρόνιμος αμπέλι, βλ. λ. [αμπέλι](#).

- που αγάλια αγάλια περπατεί, μακριά μπορεί να φτάσει, αυτός που ενεργεί με σύνεση και χωρίς να βιάζεται, μπορεί να πετύχει πολλά πράγματα στη ζωή του: «αγόρι μου, να σκέφτεσαι καλά πριν επιχειρήσεις κάτι, γιατί που αγάλια αγάλια περπατεί, μακριά μπορεί να φτάσει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας